

Liječenje pacijenata u 18 i 19 vijeku (Hipnoza)

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 8 | Nivo: Poslovni menadžment Bar

SADRŽAJ

Liječenje bolesnika u 18 veku.....	
Metode liječenja Žan-Marten Šarkoa.....	
Uticaj hipnoze.....	
Metodi liječenja historije Jozef Brojera i Sigmund Frojda.....	
Nastanak katarze.....	
Slučaj gospođice Ane O	
Liječenje bolesnika u 18. veku	

Psihijatrija je medicinska disciplina koja se veoma sporo razvijala. Jedan od razloga je verovatno to što je tek u 18. vekuprihvaćen stav da je lud čovek = duševan bolesnik. To danas naravno, oporo zvuči. Medjutim, različite socijalne sredine, vodjene svojom historijom i u tzv. civilizovanoj Evropi, a pogotovo izvan nje , veoma kasno su prihvatile taj stav i humanizovale svoj tretman duševno obolelih. I odlučili da ih leče.

Naime, postoji nešto zajedničko u tretmanu duševnih bolesnika u različitim kulturama, i to onda nije slučajna pojava. Čovek koji duševno oboli počinje da se razlikuje od ostalih :

On se ne pokorava pravilima zajednice, ne uklapa se u zajedničke aktivnosti ili ih ometa, jednom rečju počinje da smeta svojoj sredini. Ljudi iz njegovog okruženja neko vreme pokušavaju da ga „vrate u kolosjek“ , opominje ga , ispravlja , ali ako to odstupanje od pravila sredine potraje ili ako je naglašeno destruktivno po mišljenju ostalih , takvog čoveka moraju da odstrane, eliminišu. Negde je to samo protjerivanje iz plemena, negde zatvaranje , ali često (prečesto) prosto – ubijanjem. Nažalost i istorija i antropologija daju o tome brojne podatke

Drugi, viši stepen „obračuna“ sredine sa duševnim bolesnikom povezan je sa mistifikacijom tog čina: do juče normalan čovek počinje da se ponaša kao da više „nije sam“ kao da je njegov duh zaposeo neko sa strane , neka vila, utvara, nečastivi..... A tu je, naravno izbor veliki. Uplašeni ljudi iz njegove sredine onda odlučuju da isteraju tu nečistu silu, vezuju bolesnika za stub i – bičuju. Ili muče na neki drugi način (i tu je na žalost izbor velik). Da čudo bude veće ponekad se tako „tretiran“ bolesnik malo sabere, dodje k sebi. Psihijatrija do 18. veka svodila se na klasifikaciju tipova „ludila“, deskripcija simptoma i sindroma i praktično nije imala ništa na raspolaganju za lečenje tih ljudi. Možda jedno dva-tri leka, za koje se znalo da deluju umirujuće, pa je dobro dati čoveku koji je uznemiren, ili deluje uzbudjujuće, pa je dobro dati onom preterano pasivnom. No ni ta skromna farmakopeja, proizašla iz laboratorije starih vračara, doktora i alhemičara, u stvari nije lečila . Ona je, kao što su to već primetili i stari doktori „odgadjala“ lečenje duha ali je bar kontrolisala stanje tela.

...

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com